

70 +

*Die plus die staat voor méér
Terwijl toch alles minder wordt
Ouder worden doet vaak zeer
Dat is wat aan de schepping schort*

*Zo even dacht ik nog aan jou
Maar ben alweer vergeten
Wat ik je nog zeggen wou
Of van je wilde weten*

*De herinneringen die we sparen
Van de voorbijgevlogen tijd
En die we in ons hart bewaren
Is nog het beste wat gedijt*

*Toch vrienden van de plus
Kijken we ook graag vooruit
En verder dan die dooie mus
Waaruit nog leven spruit*

*Er is een weg die voor ons ligt
Waarop we stram en doof
Verlangen naar een vergezicht
En naar een sprankje geloof*

*Die weg die voert ons naar de dood
Doet dat ons hele leven al
We beseffen nu dat hij ons noodt
En horen zachtjes een getal*

*De weg te gaan is niet meer lang
Uiteindelijk kom ik stil te staan
En nu al ben ik schijtends bang
Voor dat bordje Isphahan*

*Hoor vrienden van de plus
Ik leef met de stille hoop
Dat mijn laaste levenskus
Doet voelen als een doop*

*Ik weet wel, dat is ver gezocht
maar ook weer heel dichtbij
Het zet mijn denken op de tocht
En maakt mijn zinnen vrij*

*Als ik de eeuwigheid wil raken
Me wil ontdoen van wat me kwelt
Laat ik al mijn functies staken
En heb dan zo mezelf geveld*

*Hoe makkelijk is dat toch gezegd
Hoe moeilijk dat gedaan
Maar wat ik meen, dat is oprecht
De dood, dat is mijn vriend voortaan*

*Dus ga ik met hem leren leven
Probeer het nu in elk geval
Het wordt voor mij een vast gegeven
Weet niet wat dat nog brengen zal*

*Zo beste vrienden van de plus
Ga ik op weg naar tachtig
Gesteund, gestut en vooral ook knus
Lijkt me dat meer dan prachtig*

*Frits Le Roux, 14 juni 2015
(aangescherpt, augustus 2018)*